Достигла урожайна нива...
Один за одним навздогін
Збирають жито клопітливо
Два комбайнери — батько й син.

Уже від спеки і напруги
В обох намокли сорочки.
Стіною, аж до виднокругу,
Стоять вусаті колоски.

У бункер ллється спозарання
Зерно, добірне та масне.
І стежить люд за тим змаганням:
— А хто кого пережене?

І навіть жайвір пустотливий
Не криє захвату свого:
Дзвенить, злетівши понад ниву:
— А хто кого? А хто кого?